

İZLENCE

AKADEMİK DERSE HAZIRLIK

WILLIAM GERMANO

KIT NICHOLLS

VakıfBank Kültür Yayınları: 0167
İnsan ve Toplum: 014

İZLENCE
AKADEMİK DERSE HAZIRLIK
WILLIAM GERMANO
KIT NICHOLLS

Özgün adı
Syllabus:
The Remarkable,
Unremarkable Document
That Changes Everything

Türkçesi
Resul Yüksel

Proje Editörü ve Son Okuma
Dr. Mehmet Yılmaz Akbulut

Kapak
Faruk Özcan

Sayfa Uygulama
Büşra Arbay

Kitap Editörü
Bünyamin Punar

VakıfBank Kültür Yayınları
Büyükdere Caddesi
No: 97 – Kat 4
Şişli 34394 İstanbul
Telefon: 0 212 354 5730
www.vbky.com.tr – info@vbky.com.tr
Sertifika No: 40141

© Vakıf Pazarlama San. ve Tic. A.Ş., 2022
© 2020 by William Germano and
Kit Nicholls

ISBN 978-625-7447-79-9

Kitabın Türkçe yayın hakları Kalem Ajans aracılığıyla VakıfBank Kültür Yayınları'na aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak sınırlı alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Baskı
Turkuvaz Haberleşme ve Yay. A. Ş.
Güzeltepe Mahallesi Mareşal Fevzi
Çakmak Caddesi B Blok No: 29/1/1
Eyüpsultan İstanbul
Telefon: 0212 354 3000
Sertifika No: 46403

1. Baskı: Ekim 2022

İZLENCE

AKADEMİK DERSE
HAZIRLIK

WILLIAM GERMANO
KIT NICHOLLS

TÜRKÇESİ
RESUL YÜKSEL



WILLIAM GERMANO

1950 New York doğumlu Germano Columbia Üniversitesinden lisans, Indiana Bloomington Üniversitesinden doktora derecesini almıştır. 1982’de Columbia Üniversitesi Yayınevinin editöryel müdürü olan Germano, Routledge ve Taylor & Francis gibi dünyaca meşhur yayınevlerinde editörlük yapmış, hâlâ profesör olarak görev yaptığı Cooper Union’da Shakespeare üzerine on yıl kadar dersler vermiştir. Birçok eseri olan yazarın Akademik Tezleri Kitaba Dönüştürme Sanatı başlıklı kitabı da yakın zamanda dilimize çevrilmiştir.

KIT NICHOLLS

Michigan Üniversitesi Yaratıcı Yazarlık Bölümünden lisans, New York Üniversitesi İngilizce Bölümünden doktorasını alan yazarın *European Romantic Review*, *The Chronicle of Higher Education*, ve *Psyche* dergilerinde çeşitli yazıları yayımlanmıştır. Yazar hâlâ Cooper Union’da Yazı Merkezi müdürlüğünü yürütmektedir

RESUL YÜKSEL

Resul Yüksel, 1993 yılında İstanbul’da doğdu. 2017 yılında İstanbul Medeniyet Üniversitesi Felsefe bölümünden, 2020 yılında ise Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi bölümünden mezun oldu. 2020 yılında İstanbul Medeniyet Üniversitesi Felsefe Tarihi ve Sistemantik Felsefe bölümünden yüksek lisansını tamamladı. Hala aynı üniversitede Felsefe Tarihi ve Sistemantik Felsefe bölümünde doktora öğrencisi olarak öğrenim hayatını sürdürmektedir. ‘Ayer’in Emotivizm’inde Etik İfadelerin Bilişsel İmkânı’ (2021), ‘Wittgensteinci Din Dili Analizine D. Z. Phillips’in Ontolojik Tahlili’ (2021), ‘Heidegger’in Hümanist Özne Eleştirisi’ (2021) ve ‘Televizyonun Epistemolojik Analizi Üzerine’ (2022) adlı makaleleri çeşitli dergilerde yayınlanmıştır. Şu anda felsefe tarihindeki zaman ve mekân kavramları üzerine çalışmalarını sürdürmektedir.

İÇİNDEKİLER

Teşekkür	13
Önsöz: Gerçekler	17

1. BÖLÜM

Ne Yaparsın, Ne Yaparlar	27
Dersimizin İzlenesi...	31
Dersimizin Olması Gereken İzlenesi...	37
Pedagojik Sözleşme	44

2. BÖLÜM

Sınıfı Bir Topluluğa Dönüştürme	51
Öğrenciler ve Hükümdarlar	56
Sınıfın Bileşimi	61
Merkezi Bulmak	64
Bir Çalışma Topluluğu Olarak Sınıf Topluluğu	68
Derste Anlattığın Şeylere İnanmak	74

3. BÖLÜM

Saat ve Takvim	79
Zamanın İki Çeşidi	81
<i>Derszaman</i>	83
Dönem Dışında İzleneceler	93

4. BÖLÜM

Okuma Listesi Nedir? Neye Yarar?	99
Okuma Listesinin Kısa Tarihi (Pek de Kısa Sayılmaz)	101
Zorunlu Okuma, Tavsiye Edilen Okuma	112
Olgunlaşmamış Fikirlerle Düşünmek	115
Her Şeyi Kullanabilmek	120
Bir Liste ya da Herhangi Bir Şey Nasıl Okunmalı?	122

5. BÖLÜM

Öğrenciler Neyi, Neden Çalışırlar?	129
Çalışılması Gereken Yerden Başlamak	131
Öğrenciler ve Hikâyeleri	134
Olgular ve Kavramlar	138
Her Şeyi Bir Sepete Koymak	146

6. BÖLÜM

Öğretmenin Çalışması ve Bunun Nasıl Yapılacağı	151
Notlandırma Meselesi	153
Geri Bildirim, İleri Yönlendirme	161
Dürüstlük ve Diğer Faydalı Politikalar	171

7. BÖLÜM

Öğrenmek Kulağa Nasıl Gelir?	179
Grup Doğaçlaması	182
Öğretmek Kulağa Nasıl Gelir	194
Birlikte ve Ayrı	199

8. BÖLÜM

Sadece Öğretmenler İçin	203
<i>İzlençe</i> 'nin Öğretmen Nüshası	209
Reflektif Öğretim	212
Portakal Üzerinden Bir Eğitim Felsefesi	216

9. BÖLÜM

Öğretim Teorisi Olarak İzlençe	223
İhtimallere Yönelik Bir Tasarım	225
Biz ve Onlar	226
Bir İzlençenin Gerçek Yaşamı	231
Zihnin Sonundaki İzlençe	234
Konu Hakkında İleri Okuma Önerileri	241
Dizin	247

Öğrencilere

Planlar işe yaramaz şeylerdir, ama planlama her şeydir.
–Dwight David Eisenhower'e atfedilen bir sözdür.
O da bu sözü eski bir askere atfeder.
Bu eski askerın sözü nereden duyduğu hakkında
bir fikir yok. Bu kadar kaynak tartışması kâfi.

TEŞEKKÜR

Yazarların bir kitabı yazması, çevresindeki insanlar vesilesiyle olur. Tabii ki tüm hikâye bu değil ama hikâyenin büyük bir kısmı bu.

Sizin gördüğünüz şekliyle bu kitabı bazı insanlar olmadan hayal etmek imkânsız olacaktır. Princeton University Press'te eski yönetici ve şimdi serbest editör olan Peter Dougherty, bol ve güçlü neşesini esirgemedi, yayın müdürü Christie Henry, bu kitaba önemli destekler verdi. McKinnon Literary'den Tanya McKinnon bu tekneyi güvenli limana yanaştırdı. Bu projeye olan coşkularını, söylemeye çalıştığımız şeylere işaret etmek ve vurgulamak sureti ve önerileriyle katkıda bulunarak gösteren anonim Princeton okuyucularına teşekkür etmek istiyoruz.

Her birimizin, öğretim hakkında bitmek bilmeyen sohbetler yaptığımız bir meslektaş ve arkadaş çevresi var. Bu çemberler iç içe geçer ancak birbirlerinden bağımsız olmaları bu projenin birden fazla başlangıç noktası olmasına yol açmaktadır. Bu meslektaşların bazıları özellikle eğitim sorunları üzerinde çalışmıştır. Bazıları sınıfta yapabildikleri kadarıyla dikkatlice çalışmalarını yürütür. Bazıları ise her ikisini de yapar.

İlk olarak John Lundberg, Pam Newton ve Cooper Union'daki Yazım Merkezindeki tüm meslektaşlarımız, geçtiğimiz birkaç yılda bize bir eğitim ortamı devrettiler. Pat C. Hoy ve Gwen Hyman, bu kitabın yazarlarından birine öğretimle ilgili bildiklerinin çoğunu öğretirken Mary Poovey, John Waters, Lee-ore Schnairson, Beth Machlan, Amy Hosig ve burada isimlerini

sayamayacağım daha birçok danışman ve meslektaşları da tahminen geri kalan ne varsa öğretmiştir.

Diğer yazar, yayıncı olarak çalıştığı süre zarfında, kitapların bir şeyleri nasıl söyleyeceği ve hatta öğretebileceği hakkında kafa yordu. (Kitaplar bu şekilde eğlencelidir: Eğer izin verirseniz size bir şeyler öğretirler.) Yazarlar, meslektaşlar ve arkadaşlarla (buradaki çizgiler iyice bulanıklaşabilir) fikirlerle ilgili yaşam boyu süren sohbetler bu kitabın arka planını oluşturuyor. Yazım Merkezindeki herkes bu öğretmene öğretmeye devam ediyor ve ileriki sayfalarda hakkında yazdığımız eleştirel cömertlik ilkesini sergiliyor. Kendileri hatırlamaz (ancak ortak yazar hatırlıyor) fakat yardım, tavsiye ve sohbetleri için teşekkürü Nick Tampio, bell hooks,¹ Greg Britton, AnaLouise Keating, Carla O. Alvarez ve Gloria Anzaldúa Arşivine borç bilirim.

Ve öğrenecek daha çok şey var, çünkü çok farklı şekillerde ileri süreceğimiz gibi, öğretmek (diğer bilgi türleri gibi) asla yerinde durmayan bir bilgi sahasıdır. Ailelerimizden “öğrenecek daha çok şey var!” ilkesini öğrendik. T. Charnan Lewis, Kit’e on beş yıldır farklı aşamalarda başarı ile bir şeyler öğretiyor ve üzerinde çalışıyor. Zora Nicholls, Kit’e, daha sonra ele alacağımız gibi (herhangi bir belirsizlik olmaksızın), bir sanat olarak öğretim sanatının umut olduğunu öğretmiştir. Dan ve Dawn Nicholls, Kit’in yapmış olduğu ve hayatı boyunca sürekli bilgelik ve güzelliğe ilişkin sunduğu her şeyin kaynağında yer almaktadır.

Sıklıkla adı geçen diğer yazarlar gibi Bill de yazı yazarlarla birlikte yaşayan insanların bu duruma nasıl tahammül ettiklerini merak ediyor, çünkü yazmak bir zaman hırsızdır. Diane Gibbons, William’a (Bill diye adının kısıtlanmasından hiç hoşlanma-

1. Kim olduğunu değil, düşüncelerini öne çıkarmak isteğini ve kapitalizmin her türlü yansımalarına tepkisinin göstermek üzere adındaki büyük harfleri (İngilizce ifadesi ile "capital letters") kullanmamıştır. Asıl adı Gloria Jean Watkins'tir.

dı) burada sayılamayacak kadar çok şey verdi (öğretti) ve bunu yıllar boyunca akıl ermez bir sabır ve emekle yaptı. Oğlumuz Chris artık evimizden uzakta bir yaşam sürüyor ancak bu yazı projelerinin birinin ev hayatını nasıl ele geçirdiğini gayet iyi hatırlıyor. Siz istedikten sonra yaşamın hangi alanı öğretim ve öğrenim yeri değildir ki? İsmen teşekkürün yanı sıra isimsiz teşekkür de burada belirtilmelidir.

Öğretmenler olarak en çok öğrencilerimize borçluyuz ve bu borç ders verme ayrıcalığına sahip olduğumuz sadece sınıfın en iyi ve parlaklarına değil aynı zamanda her seviyen gelen ve derslerimizi zorlayıcı bulan öğrencilere karşı da var. En başarılı öğrencinin başardığı şeylerle birinin öğretim becerilerini test etmek çok kolaydır. Bir şeyin neden iş görmediğini ya da bir öğrencinin neden çabaladığını anlamak, eğitimde söz konusu olan şeyin ne olduğunu anlamak için kesinlikle daha iyi bir yoldur. Bu, öğretimdeki “başarısızlıkların” bir öğretmen olarak öğrenmek açısından çok önemli olduğunu söylemenin nazik bir yoludur. Bu yüzden eğer mümkün olsaydı, ilk beceriksizliklerimizde tanıştığımız öğrencilerden, başka dönemlerde tanıdığımız daha yeni öğrencilere kadar tüm öğrencilerimize kronolojik sırayla teşekkür etmek isterdik. Onlardan eğitimin ne anlama geldiği ve nasıl yürüdüğü hakkında çok şey öğrendik. Ancak aynı derecede önemli olan, öğrencilerimizin bize eğitimin ne olmadığı ve nasıl “yürümediği” hakkında da çok şey öğretmesidir. Bu kitabın odak noktası (konusu, merkezi ve beklentisi) bizim ve sizin öğrencilerinizdir.